

viser til aktieselskabslovens kapitel 17 om filialer af udenlandske aktieselskaber.

De gældende danske bestemmelser om udenlandske filialer, der er indført ved lov nr. 289 af 8. maj 1991, er en gennemførelse af 11. selskabsdirektiv (89/666/EØF).

Filialer af selskaber, der har hjemsted i et land, der er medlem af EU eller EØS, reguleres i *stk. 1*.

Denne bestemmelse omfatter i overensstemmelse med filialdirektivets artikel 1 selskaber, som er defineret i 1. selskabsdirektiv (68/151/EØF). Det vil sige selskaber, der i det væsentlige kan sammenlignes med danske aktie- og anpartsselskaber og kommanditaktieselskaber, dvs. partnerselskaber. Nogle af disse selskabsformer kan være væsentligt anderledes organiseret end de danske, ligesom deres betegnelser ikke behøver at være en direkte oversættelse af de danske betegnelser.

I modsætning til et datterselskab er en filial ikke et selvstændigt retssubjekt, men en afhængig del af det pågældende udenlandske selskab.

Filialer af andre udenlandske selskaber reguleres i *stk. 2*.

Denne bestemmelse omfatter i overensstemmelse med filialdirektivets artikel 7 tillige selskaber, som er defineret i 1. selskabsdirektiv (68/151/EØF), dvs. aktieselskaber, anpartsselskaber, partnerselskaber, kommanditaktieselskaber, dvs. og selskaber med en tilsvarende retsform. Filialer af sådanne selskaber kan som udgangspunkt drive virksomhed i Danmark, hvis der foreligger en international aftale herom.

Det er karakteristisk for de selskabsformer, der omfattes af § 360, at kreditorer og lignende kun har selskabsformuen at holde sig til, og at denne er tilvejebragt og ejes af kapitalejerne, hvis økonomiske og forvaltningsmæssige rettigheder i selskabet principielt er fordelt i forhold til deres ejerandel.

Udtrykket »drive virksomhed«, der anvendes i såvel *stk. 1* som *stk. 2*, skal forstås således, at en filial kan drive enhver form for virksomhed, der falder ind under hovedselskabets formål under forudsætning af, at den pågældende erhvervsvirksomhed lovligt kan drives af et kapital-selskab i henhold til dansk ret. Visse former for virksomhed kan ikke drives i et kapital-selskab, for eksempel dispatchørvirksomhed, jf. lovbeholdtgørelse nr. 184 af 25. marts 1988 med senere ændringer, eller virksomhed som translator eller tolk, jf. lovbeholdtgørelse nr. 181 af 25. marts 1988 med senere ændringer. Dertil kommer, at en filials formål aldrig kan gå videre end hovedselskabets formål.

Visse former for virksomhed anses i praksis ikke for erhvervsvirksomhed, hverken i relation til næ-

ringsloven eller selskabsretligt. Denne type virksomhed kan derfor udøves af filialen, uanset hvilket formål, der er registreret for hovedselskabet eller filialen selv, og virksomheden skal ikke anmeldes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Der er eksempelvis tale om følgende former for virksomhed:

- Ren ordreoptagelse, hvor fakturering mv. sker i og fra hjemlandet.
- Enkeltstående entrepriser eller anden enkeltstående virksomhed af begrænset varighed i forhold til en bestemt kontraktspart.
- Opkøb af danske produkter gennem en herboende mellemmand.
- Arbejde af ren administrativ karakter som f.eks. markedsbearbejdelse.

Til § 361

Den foreslåede § 361 viderefører den gældende § 149 i aktieselskabsloven, der også finder anvendelse på anpartsselskaber, jf. anpartsselskabslovens § 68, *stk. 1*.

Det foreslåede *stk. 1* slår fast, at filialen skal ledes af en eller flere filialbestyrere.

Efter det foreslåede *stk. 2*, skal filialbestyrere – i lighed med stiftere, bestyrelsesmedlemmer og direktører – være myndige og må ikke være under værgeomål eller samværgeomål. Der stilles ikke noget krav om, at filialbestyreren/filialbestyrerne skal have bopæl i Danmark.

Filialbestyreren/filialbestyrerne skal opfylde de forpligtelser, der påhviler ledelsen af en virksomhed. Filialbestyreren/filialbestyrerne skal kunne tegne filialen fuldt ud, dvs. have ubegrænset fuldmagt til at handle på filialens vegne og derved forpligte hovedselskabet, jf. det foreslåede *stk. 3*.

De offentlige forpligtelser, der påhviler filialen, skal filialbestyreren/filialbestyrerne personligt sørge for. Disse forpligtelser er blandt andet: overholdelse af selskabsretlige forskrifter, indsendelse af det udenlandske hovedselskabsårsrapport, indgivelse af selvangivelse, indbetaling af kildeskat og overholdelse af toldlove mv.

Filialen kan tegnes af det udenlandske hovedselskabs ledelsesorganer i henhold til de tegningsregler, der er fastsat i hovedselskabets vedtægter.

Sædvanligvis antages aftalelovens fuldmagtsregler at være tilstrækkelige til at dække de behov, der måtte være for at legitimere medarbejderes dispositioner på vegne af ledelsen. For filialer gør sig dog noget særligt gældende og filialbestyreren/filialbestyrerne kan derfor efter det foreslåede *stk. 3* meddele prokura.